

УДК 342.9(477)

Владислав Володимирович ОСТАПЕНКО,

курсант групи Ф4-403 факультету № 4

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Олена В'ячеславівна ДЖАФАРОВА,

доктор юридичних наук, професор,

професор кафедри адміністративної діяльності поліції

факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ «ПРОБЛЕМНОГО МЕТОДУ УПРАВЛІННЯ» В ПІДРОЗДІЛАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Основною і провідною ідеєю реформування органів внутрішніх справ була зміна основоположних принципів внутрішньої діяльності даного відомства. Безпосередньо, головне місце у реформуванні посіли методи управління підрозділами. Під методом управління, класично прийнято розуміти, як сукупність прийомів і способів впливу на колектив та окремих виконавців з метою досягнення поставлених цілей. За допомогою методів орган управління здійснює вплив на підлеглих та підрозділ в цілому.

Наразі, дана тема є актуальною щодо здійснення впливу управляючим органом у підрозділах Національної поліції України. Воля регулює поведінку людей, спрямовує дії людей на досягнення поставленої мети. Для досягнення єдності людей потрібно домагатися єдності їх волі. Єдність волі досягається завдяки узгодженню цілей і порядку діяльності, підпорядкування однієї волі іншій. Головною проблемою залишається обрання оптимального методу керівництва в підрозділах поліції для успішного виконання покладених на них обов'язків.

Важливу роль у будь-якій сфері управління відіграють соціально-психологічні методи керівництва. Вони діють як регулятори соціальних, психологічних, ідеологічних та етичних відносин у колективі.

Фактично соціально-психологічні методи – це сукупність специфічних прийомів впливу на особистісні відносини, які виникають у трудових колективах, а також на

соціальні процеси, які в них відбуваються. Їх можна поділити на дві групи: соціальні і психологічні. Соціальні методи дають змогу встановити призначення і місце працівників у колективі, виявити лідерів і забезпечити їх підтримку, пов'язати мотивацію працівників із кінцевими результатами функціонування підприємства, забезпечити ефективні комунікації і вирішення конфліктів у колективі.

Багато років в управлінні правоохоронними органами існує і застосовується неофіційний підвид соціально-психологічного методу управління – «Метод проблемного управління». Суть даного методу полягає у створенні керівництвом проблемної ситуації. Даний метод спрямований на активізацію пошукової діяльності і логічного, наукового творчого мислення для оперативного вирішення існуючої проблеми. Проблема ситуація на основі аналізу перетворюється на проблемну задачу. Проблема задача становить питання. Серія проблемних питань трансформує проблемну задачу в модель пошуку рішення, де розглядаються різні шляхи, засоби і методи рішення. Таким чином, проблемний метод передбачає такі кроки: проблема ситуація – проблема задача – модель пошуку рішень – рішення.

На думку О. М. Бандурки методи засновуються на законах і принципах діяльності суб'єкта та об'єкта управління. Тому вони покликані забезпечити такий склад і зміст прийомів, операцій і процедур у ході здійснення управлінської діяльності, такий порядок взаємодії людей, який, з одного боку, забезпечив би професійну, організаційно-технічну обґрунтованість рішення, а з іншого – максимально враховував би інтереси людей та організацій, яких воно торкається, які будуть його реалізовувати. Ці дві сторони органічно взаємопов'язані. Недостатньо, якщо рішення є оптимальним з чисто професійної точки зору, але не відповідає інтересам людей, бо в такому випадку вони не вважають його правильним, своїм, не розуміють або не сприймають причин, які його викликали. Таке рішення зрештою виявляється помилковим, недосяжним, завдає шкоди суспільству, галузі, організації.

Таким чином, наразі виникає проблемне питання стосовно доцільності практичного застосування засад «проблемного методу управління», адже методи управління мають бути офіційними і засновуватися, в першу чергу,

на законних підґрунтях. Важливо зазначити, що головною метою застосування психологічних методів є встановлення найбільш сприятливого психологічного клімату у підрозділах Національної поліції України.

Одержано 11.10.2017

УДК 328.185:355(477)

Максим Олександрович ПЕРУШКО,

курсант Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

Ірина Володимирівна КОСТЕНКО,

*кандидат юридичних наук, викладач
кафедри адміністративної діяльності
Національної академії внутрішніх справ*

ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ У ВІЙСЬКОВІЙ СФЕРІ

У сучасному світі корупція є суспільно небезпечним явищем, адже полягає у використанні особою наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди [1], негативно впливає на виконання державою її головного обов'язку – утвердження і забезпечення прав та свобод людини, передбаченого статтею 3 Конституції України.

Водночас слушною є думка, що гарантії конституційних прав та свобод військовослужбовців в Україні – це закріплені в Конституції України та гарантовані державою умови, способи та засоби, які дозволяють особам, які проходять військову службу, безперешкодно реалізовувати свої права, а у випадку їх порушень – негайно відновлювати [2, с. 41].

Правові норми, що закріплюють гарантії конституційних прав і свобод військовослужбовців, містять також нормативно-правові акти антикорупційної спрямованості.

Антикорупційне законодавство України, яке представлене загальними законами України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки», «Про запобігання корупції» та спеціальними законами «Про Національне антикорупційне бюро України», «Про прокуратуру», є певним кроком у